

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/824/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123275236
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Brenkus
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123275236.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom: Pribinova 25, 824 96 Bratislava; zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47233516, Kubániho 16, 811 04 Bratislava; proti povinnému: M. M., V. G.: XX.XX.XXXX, E. K.: L. XXXX/X, XXX XX M., zast.: JUDr. Ľubošom Kizivatom, IČO: 42241758, Sama Chalupku 6912/16C, 071 01 Michalovce, o vymoženie 14.238,40 EUR s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Boris Gerbery, so sídlom exekútorského úradu Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 35512881 pod č. 48EX 256/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v celom rozsahu z a s t a v u j e .
- II. Oprávnený je p o v i n n ý nahradiť súdnemu exekútorovi trovy súdneho exekútora vo výške 36,00 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.
- III. Oprávnený je p o v i n n ý nahradiť povinným účelne vynaložené trovy za zastúpenie advokátom v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 328,78 eura v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.
- IV. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 30.03.2023 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 14.238,40 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Križna 56, 821 08 Bratislava, sp. zn.: 307/11/16, pred rozhodcom JUDr. Marekom Morochovičom dňa 19.12.2016 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Poverením zo dňa 05.04.2023 exekučný súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Boris Gerbery, so sídlom exekútorského úradu Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 35512881, ktorý ju vedie pod č. 48EX 256/23.
3. Dňa 16.05.2023 doručil súdny exekútor Okresnému súdu Banská Bystrica podanie, v ktorom zaslal súdu návrhu povinného na zastavenie exekúcie a vyjadrenie oprávneného.
4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že: „Povinná nespochybňuje skutočnosť, že exekučný titul na podklade ktorého sa vedie exekúcia bol nariadený a vydaný a teda že Rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Križna 56, 821 08 Bratislava, rozhodcom JUDr. Marekom Morochovičom zo dňa 19.12.2016, sp. zn. 307/11/16 (ďalej len exekučný titul alebo rozhodcovský rozsudok) bol vydaný. Povinná však poukazuje na to, že povinná ako navrhovateľka sa v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava V. sp. zn. 21Cr/37/2017 domáha zrušenia uvedeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. V uvedenom súdnom konaní ako

odporca vystupuje oprávnený. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 23.06.2020 č. k. 21Cr/37/2017-247 súd rozhodol tak, že: „I. Súd o d k l a d á vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava JUDr. Marekom Morochovičom dňa 19.12.2016 sp. zn. 307/11/16 až do právoplatného skončenia tohto konania vedeného pod sp. zn. 21Cr/37/2017 na tunajšom súde vo veci samej. II. Rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava JUDr. Marekom Morochovičom sp. zn. 307/11/16 zo dňa 19.12.2016, sa z r u š u j e. III. Žalobkyni súd p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovanému v plnej výške.“ Z uvedeného rozhodnutia je zrejmé z výroku č. I., že vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ktorý je zároveň exekučným titulom v tejto exekúcii bola odložená a teda neexistovala v čase vydania poverenia a ani neexistuje v čase začatia tejto exekúcie. Nakoľko proti uvedenému rozsudku Okresného súdu Bratislava V. podal odvolanie odporca - oprávnený o jeho odvolaní rozhodol Uznesením Krajský súd Bratislava zo dňa 28.04.2022 č. k. 2CoR/10/2020-278 na základe ktorého súd odvolací súd rozhodol o tom, že : „Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 21Cr/37/2017-247 zo dňa 23.06.2020 v napadnutom výroku II. a III. z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.“ Z uvedeného rozhodnutia KS Bratislava je zrejmé, že krajský súd zrušil rozsudok OS Bratislava V. ale len vo výrokoch II. a III. a teda nedošlo k zrušeniu výroku č. I., ktorým bola vykonateľnosť rozhodcovského súdu - exekučného titulu odložená. Nakoľko konanie pred OS Bratislava V. sp. zn. 21Cr/37/2017 nie je právoplatne skončené a zároveň je odložená vykonateľnosť exekučného titulu do právoplatného konania na OS Bratislava V sp. zn. 21Cr/37/2017, z uvedeného je zrejmé, že oprávnený nemohol podať návrh na vykonanie tejto exekúcie na základe exekučného titulu, ktorého vykonateľnosť je odložená, pričom vykonateľnosť exekučného titulu je základnou formálnou stránkou, ktorá musí existovať v čase začatia každej exekúcie podľa exekučného poriadku. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie, ktorá začala na základe exekučného titulu, ktorého vykonateľnosť v čase podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie bola odložená a teda exekúcia je vedená nezákonne a je nutné ju zastaviť. Na základe uvedeného povinná navrhuje, aby bola exekúcia zastavená, povinná si uplatňuje trovy konania a zároveň navrhuje, aby súd priznal povinnej náhradu trov konania v rozsahu 100% proti oprávnenému.“

5. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a vo svojom vyjadrení u uvádza, že: „S návrhom povinného na zastavenie exekúcie oprávnený nesúhlasí, pretože nie sú splnené žiadne zákonné dôvody pre také rozhodnutie. Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 307/11/16 zo dňa 19.12. 2016 nadobudol právoplatnosť dňa 29.12. 2016 a vykonateľnosť dňa 03.01. 2017 a k dnešnému dňu nebol právoplatne zrušený. Argument povinného o neexistencii vykonateľnosti je nesprávny v tom, že došlo len k odkladu vykonateľnosti, nie k jej zrušeniu a preto návrh povinného nie je dôvodný v zmysle žiadneho zákonného ustanovenia. Pokiaľ teda povinný uvádza, že vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, na základe ktorého sa oprávnený domáha vymoženía svojho nároku v exekučnom konaní, neexistuje keďže došlo k odkladu jeho vykonateľnosti, oprávnený tvrdí, že odklad vykonateľnosti exekučného titulu neznamena, že exekučný titul, ktorý vlastnosť vykonateľnosti už skôr nadobudol, ju odkladom vykonateľnosti stratil. Exekučný titul sa stal vykonateľným dňom 03.01. 2017. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu, o ktorom bolo rozhodnuté v konaní na Okresnom súde Bratislava V, ktoré je vedené pod sp. zn. 21Cr/37/2017, spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie, ktorá je dôvodom pre odklad exekúcie, nie pre jej zastavenie. Okresný súd Banská Bystrica správne vydal súdному exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Povolenie odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku až do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Bratislava V sp.zn. 21Cr/37/2017 nie je prekážkou podania návrhu na vykonanie exekúcie a vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie s tým, že táto bude odložená až do skončenia uvedeného konania vo veci samej. Odo dňa podania návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má odkladný účinok ako aj odkladom vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku je povinnému poskytnutá právna ochrana, aby po dočasnú dobu, v rozsudku súdom stanovenú, nedošlo k realizácii exekúcie. Povinný neuvádza v návrhu na zastavenie exekúcie žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spôsobovali zánik vymáhaného nároku, bránili jeho vymáhateľnosti resp. by boli dôvodom, pre ktorý by bola exekúcia neprípustná. Vzhľadom na uvedené oprávnený tvrdí, že povinný nepreukázal splnenie dôvodu na zastavenie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku. Navrhuje preto, aby exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Navrhujeme, aby súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 % a ktoré sú k dnešnému dňu v celkovej výške 394,52 EUR vrátane DPH (2 úkony - prevzatie a príprava zastúpenia a

podanie tohto vyjadrenia zo sumy 14.238,40 EUR vo výške 182,24 EUR vrátane DPH /151,87 EUR + 20 % DPH/ + 2x paušálna náhrada nákladov vo výške á 15,02 EUR vrátane DPH /12,52 EUR + 20% DPH/.)“

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

12. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnila.

13. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádza z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktoré vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

14. Exekučný súd v rámci konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie opätovne preskúmal exekučný titul z hľadiska formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) a materiálnej vykonateľnosti (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosť, zrozumiteľnosť a presnosť označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

15. Súd v tomto bode odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.03.2016, sp. zn.: 3MOboer/1/2015: „Iba na podklade vykonateľného exekučného titulu je možné viesť exekúciu. Pod vykonateľnosťou sa rozumejú účinky rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne. Pri vykonateľnosti sa rozlišuje vykonateľnosť formálna ako aj materiálna. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa posudzuje podľa právneho predpisu, podľa ktorého bol tento titul vydaný, resp. spísaný. Aby bolo určité rozhodnutie formálne vykonateľné, platí, že musí byť doručené v súlade s právnymi predpismi, voči rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, márne uplynula lehota na podanie opravného prostriedku, účastník základného konania sa vzdal práva podať opravný prostriedok, resp. ho vzal späť, prípadne podanie opravného prostriedku nemá odkladný účinok. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa preukazuje doložkou vykonateľnosti.“

16. Súd je v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania povinný skúmať, či tu je prekážka, pre ktorú by exekúcia ďalej prebiehať nemala. Opak by bol v rozpore s platným právom. Základným materiálным predpokladom vedenia exekúcie je vykonateľné rozhodnutie, nakoľko len takéto rozhodnutie pripúšťa vykonávanie exekúcie (exekučný titul).

17. Súd dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 306/07-18, v ktorom sa uvádza, že súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného, hlavne určitý výrok.

18. V danom prípade súd zistil, že Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 21Cr/37/2017-247 zo dňa 23.06.2020 došlo k odklade vykonateľnosti exekučného titulu až do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 21Cr/37/2017. Exekučné konanie začalo dňa 30.03.2023, čiže v čase začatia exekučného konania bolo už rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu ktoré stále trvá. Ako bolo uvedené vyššie, len na základe vykonateľného exekučného titulu je možné viesť exekúciu. Súd uznáva, že odklad vykonateľnosti exekučného titulu neznamena, že exekučný titul, ktorý vlastnosť vykonateľnosti už skôr nadobudol, ju odkladom vykonateľnosti stratil. Súd ďalej uvádza, že oprávneným spomínané Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS 4/2014-22 zo dňa 15.01.2014 rieši situáciu, kedy o odklade vykonateľnosti exekučného titulu bolo rozhodnuté až po podaní návrhu na vykonanie exekúcie a počas exekučného konania, čiže v danom prípade mohol súd vydať poverenie na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi a zároveň povoliť odklad exekúcie. Súd nesúhlasí s tvrdením oprávneného o tom, že súdom povolený odklad vykonateľnosti predstavuje v tomto prípade dôvod na odklad exekúcie a nie dôvod na zastavenie exekúcie, pretože nie je splnená základná podmienka na takýto postup a to, že by išlo o odklad vykonateľnosti exekučného titulu v už prebiehajúcej exekúcii. Keďže súd rozhodol o odklade vykonateľnosti exekučného titulu skôr než začala exekúcia, exekúciu vedenú na podklade nevykonateľného exekučného titulu je potrebné zastaviť. Rovnako tunajší súd rozhodol v obdobnej veci, a to Uznesením sp. zn. 50Ek/1323/2019 zo dňa 01.06.2020, kde sudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica zamietla sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/1323/2019 zo dňa 12.11.2019, ktorým vyšší súdny úradník zastavil exekúciu z dôvodu, že došlo k odklade vykonateľnosti exekučného titulu v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, v dôsledku čoho exekučný titul v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nemal vlastnosť vykonateľnosti ako jednej zo základných vlastností súdneho rozhodnutia, preto súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil. Rovnako ustanovenie §61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku uvádza, že exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie ak po začatí exekúcie bolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu. V danom prípade však k odklade vykonateľnosti došlo ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, a z uvedeného dôvodu nie je možné rozhodnúť o odklade vykonateľnosti.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 21Cr/37/2017-247 zo dňa 23.06.2020 došlo k odklade vykonateľnosti exekučného titulu až do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 21Cr/37/2017, a z uvedeného dôvodu v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený nedisponoval exekučným titulom ktorý možno vykonať a zároveň nie je možné ani postupovať v zmysle §61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku a odložiť exekúciu, preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, exekúciu zastavil.

20. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

21 Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 27. marca 2017, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Vyhláška č.68/2017), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

22. Podľa § 21 ods.2 prvá veta Vyhlášky č. 68/2017, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

23. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- eur.

24. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50%.

25. O náhrade trov exekúcie povereného súdneho exekútora rozhodol súd podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku tak, že na náhradou paušálnych výdavkov súdneho exekútora v súvislosti s vedením exekúcie proti povinnému zaviazal oprávneného. Exekúcia proti povinnému bola ukončená zastavením súdom, z dôvodu, že vykonateľnosť exekučného titulu bola odložená ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Dôvod zastavenia exekúcie možno pričítať oprávnenému v tom rozsahu, že podal prostredníctvom zástupcu návrh na vykonanie exekúcie v čase, keď už bolo súdom právoplatne rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu. Keby návrh podaný nebol, súdnemu exekútorovi by nárok na náhradu paušálnych výdavkov nevznikol. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že súdnemu exekútorovi patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vo výške 60,- eur (znížená v zmysle citovaného § 22 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 o 50 %), ktorá sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty v prípade, ak je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty za každú exekučnú vec, ktorá mu je pridelená. Všeobecne možno uviesť, že oprávnenému je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Aj keď ide v danom prípade o výkon práva (podať návrh na vykonanie exekúcie), nejde o výkon práva bezodplatný. S podaním návrhu na vykonanie exekúcie (ako výkonom práva) sú vždy spojené náklady (napr. povinnosť zaplatiť súdny poplatok, uhradiť preddavok advokátovi a podobne), ktoré platí ten, kto návrh podáva s očakávaním, že ich bude mať nahradené povinným. Rovnako tak v prípade udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdom vznikajú náklady súdnemu exekútorovi, ktorý by ich mal mať nahradené. Súdny exekútor nie je bez ďalšieho oprávnený poverenie udelené súdom na základe návrhu oprávneného odmietnuť, či vrátiť, ale exekúciu je povinný začať vykonávať, s čím mu bez pochybností vznikajú náklady, ktoré by mu neboli vznikli, keby oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nepodal.

26. O náhrade trov exekúcie povereného súdneho exekútora rozhodol súd podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku tak, že na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora v súvislosti s vedením exekúcie proti povinnému zaviazal oprávneného. Súd prihliadol predovšetkým na základnú zásadu, vyjadrenú v ustanovení § 197 Exekučného poriadku, ktorou je, že súdnemu exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov. Exekúcia proti povinnému bola ukončená zastavením súdom z dôvodu, že vykonateľnosť exekučného titulu bola odložená ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Keby návrh podaný nebol, súdnemu exekútorovi by nárok na náhradu paušálnych výdavkov nevznikol. Z uvedených dôvodov súd podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku zaviazal na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora vo výške 30,- eur podľa ustanovenia § 22 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. a na náhradu dane z pridanej hodnoty vo výške 6,-eur (20 % z 30,- eur) podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku oprávneného (výrok II.).

27. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, sú trovami povinného výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, má povinný voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

29. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

30. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

31. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania.

32. Povinnému v exekučnom konaní zákon priznáva len náhradu trov jeho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie (§ 199a ods. 2). Predpokladom pre priznanie tejto náhrady je, samozrejme, úspech povinného v tomto konaní, t. j. situácia, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie rezultuje v uznesení exekučného súdu o zastavení exekúcie.

33. Súd okrem účelnosti uplatnených trov právneho zastúpenia skúmal aj správnosť ich vyčíslenia v nadväznosti na znenie § 9 až 14 Vyhlášky, na ktoré odkazuje Exekučný poriadok v ustanovení § 199e.

34. Trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní sa vypočítavajú len z istiny, ktorou je v tomto prípade suma vo výške 14.238,40 eur. Súd zdôrazňuje, že za účelne vynaložené trovy konania považuje trovy právneho zastúpenia za dva polovičné úkony právnej pomoci v zmysle § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia, a podanie návrhu na zastavenie exekúcie a 2 x režijné výdavky, zo sumy istiny vo výške 14.238,40 eur, t. j. vo výške 2x 151,87 EUR + 2x paušálna náhrada nákladov vo výške 12,52 EUR voči oprávnenému, spolu vo výške 328,78 eur.

35. Z dôvodu, že súd rozhodol o zastavení exekúcie, možno prisúdiť povinným plný úspech vo veci, a nakoľko si povinní uplatnili nárok na náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia, ktoré im vznikli v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie, súd rozhodol tak, že priznal povinným nárok na náhradu trov konania vo výške 328,78 eur (III. výrok).

36. Súd ďalej konštatuje, že oprávnený podaním návrhu na vykonanie exekúcie berie na seba procesné riziko spočívajúce v možnosti neúspechu jeho podania, a preto musí brať do úvahy, že môžu nastať aj okolnosti, kedy nie je možné uplatňovaný nárok vymôcť. Preskúmaním podaného návrhu na zastavenie exekúcie a spisového materiálu súd zistil dôvody, pre ktoré nemožno pokračovať v exekúcií iniciovanej oprávneným a z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal. Zároveň v súvislosti s podaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie si oprávnený uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Nakoľko oprávnený v konaní nemal úspech, súd o nároku na náhradu trov právneho zastúpenia rozhodol tak, že mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celom rozsahu nepriznal (IV. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.